

פרק קרת

אל תפן אל מנהתם לא חמור אחד מהם נשאתי (טז, טו)

אל תפן אל מנהתם לא חמור אחד מהם נשאתי

יש לדקדק : מה קרבן ומנחה היה כאן שאמר 'אל תפן למנהתם ? מהו 'לא חמור אחד נשאתי' משמע לא חמורו של אחד לקחת, אצל הרבה כן לקחת, לכואורה היה לו לומר 'ולא נשאתי' חמור אחד מהם' קלשון סוף הפסוק. ועוד יש לדקדק הלשון 'לא נשאתי' לא לקחתי היה לו לכתוב ?

הרה"ק רבי דוד שלמה אייבשיץ בעל הילבושי שרד' בספרו הנודע **"ערבי נחל"** (פרק' בהעלותר) מבאר במתיקות : קרח שפיקח היה מה ראה לשנות זה שעשה, אלא עיניו הטעתו שראה באצטגנינות שיש אובדים ויש נמלטים (רש"י טז, ז) ואמר בלבו אם יкус הקב"ה על מחליוקתם, הרי מי שנטאפס בעונ הוא הצדיק. מילא היה אומר בלבו בודאי משה רבינו יהיה הנטאפס, שידע שהוא הצדיק הגadol שבכל הדור. וכיודע מ"ש חז"ל מיתת צדיקים מכפרת על הדור מנהחות וכקרבענות (רש"י במדבר, כ,א). אמנם, קרח טעה כי במשה רבינו לא שיר זה כלל, כי שום פגם לא התמלח ממנו, אדרבה הם הטילו בו פגם בכל תאווה ותאווה שהתאוו. משה רבינו כשהבין כוונתו של קרח אמר להקב"ה "אל תפן אל מנהתם" מה שהם רוצים לעשות ממי קרבן, אל תפן לזה, אף שהצדיק נתפס בעונ הדור, מ"מ זה אינו שיר אצל משום "לא חמור אחד מהם נשאתי" חמורו תאותו של אחד מהם לא סבלתי הטילו בי מום ופגם, "ולא הרעתך אחד מהם" אני לאagemti לאחד מהם, בכגן זה הצדיק אינו נתפס.

מקור: ויתענו מטובר